

[Socialministeren]

mærket planlægning på deres døgnforanstaltningsområde. Det er de gode initiativer i enkelte amter, vi gennem socialstyrelsen håber at få udbredt til samtlige amter. Alt på dette område kan ikke klares gennem lovbestemmelser.

Jeg har den grundopfattelse, at det, der er afgørende, er at få skabt neutralitet, hvad angår foranstaltninger, og hvad angår refusioner. Hvordan det kommer til at køre i praksis, bliver naturligvis i første række et ansvar for amterne og kommunerne og deres fælles samarbejde. Det, man kunne kalde den bløde styring gennem kontakt mellem socialstyrelsen og amter og kommuner, skal give et væsentligt bidrag til ud over selve lovændringerne at få dette område til at fungere bedre.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg er meget enig med socialministeren i de betragtninger, han gjorde om mangelen på balance, eller i hvert fald ønsket om, at vi skulle have en bedre balance i anvendelsen af familieplejen. I den anledning skal jeg lige nævne et par områder, som jeg føler at vi virkelig må kigge på.

Der er f.eks. det enkle forhold, som de, der har haft lidt med arbejdet at gøre, jævnligt har registreret, at nogle af de familier, som er i den situation, at de må acceptere, at deres barn anbringes uden for eget hjem, simpelt hen ikke kan klare den situation, at en anden familie skulle kunne klare det problem, som de altså ikke selv har magtet at klare, og som derfor er meget overbeviste i deres krav om, at det skal være institutionsanbringelse. Det var noget af det, jeg tænkte på, da jeg nævnte ordet »psykologi« i mit første indlæg, men det må vi kigge på.

Jeg synes også, at man vedrørende familiepleje skal være opmærksom på, at vi i det danske samfund har vældig mange unge, som har vældig negative erfaringer med familier, og som i hvert tilfælde ikke har tiltro til, at det lige netop er ad den vej, de skal hjælpes.

Jeg vil godt advare lidt imod, at vi fokuserer for meget på de sikrede afdelinger. Vi skal selvfølgelig se på, hvad er det for et cirkulære, justitsministeren har sendt ud til anklagemyndigheden. Jeg kunne have lyst til at stille et spørgsmål: har de 8 pladser på Egeley, som jo altså er de lukkede pladser, vi har

i Fyn-Jylland-området, været belagt 100 pct. i det sidste år? Jeg tror det næppe.

Jeg synes også, at vi i udvalget skal se nøje på et helt andet problem, nemlig de højt specialiserede institutioner, der nødvendigvis må dække et større område end et enkelt amt. Vi kan nævne en institution som Geelsgård, som gør et uhyre stort og specialiseret arbejde, men det retter sig mod flere amter, fordi det er en forholdsvis lille gruppe af svært fysisk handicappede, de hjælper. Denne højt specialiserede institution er lukningstruet af forskellige grunde, hvoraf økonomisk tilbageholdenhed hos anbringelseskommunerne nok er den væsentligste grund. Hvis det lykkes at få ændret finansieringsreglerne, så er der håb om, at institutionen kan overleve og ekspertisen bevares, ikke af hensyn til institutionen eller dens personale, men af hensyn til de brugere, der bliver hjulpet og bliver hjulpet godt på det sted.

Jeg vil godt slutte – det skal jeg vist også gøre, kan jeg se på lampen – med at tilslutte mig hr. Tinnings kritik af fru Birgith Mogensens negative og ubegrundede angreb på familiepleje og socialpædagogiske kollektiver. Jeg er lidt skuffet over, at vi skal have den stil på et område, hvor vi i hvert fald prøver på at være saglige og afbalancerede.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan naturligvis være enig med ministeren i, at høringssvarene ikke er nødvendige for, at ordførerne kan give udtryk for, hvilken holdning de har. Endnu er det da heldigvis sådan, at partierne ikke helt har pantsat deres holdninger hos organisationerne. Men det er jo ikke ordførerne, der ønsker dette lovforslag gennemført meget hurtigt, det er ministeren.

Det var såmænd bare i min kommentar til det og i det, at jeg gav den socialdemokratiske ordfører ret i, at dette formentlig ville tage nogen tid i udvalget, at jeg udtrykte et suk – det har jeg gjort før – over, at man ikke får taget hul på arbejdet lidt hurtigere. Jeg tror, at man kunne komme hurtigere i gang. Ministeren ved jo udmærket godt, hvad det er for nogle ting, vi vil have klaret, hvad det er for nogle ting, vi vil have frem på bordet, når vi når til det første udvalgsmøde.

Jeg vil godt spørge, når nu ministeren siger, at den hurtige ikrafttræden skyldes et